

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 194.165 van 15 juni 2009
in de zaak A. 191.883/X-14.117.**

In zake : de n.v. PASFROST,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. RYELANDT,
kantoor houdende te 8000 BRUGGE,
Filips de Goedelaan 11

tegen :

de deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het enig verzoekschrift dat de n.v. PASFROST op 20 maart 2009 heeft ingediend, en waarin zij de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert van “het besluit van de Bestendige Deputatie van de Provincie West-Vlaanderen, dd. 15.01.2009, waarbij het beroep ingesteld door de NV PASFROST, Passendalestraat 80 te 8980 Passendale, tegen de beslissing dd. 21.04.2008 van het College van Burgemeester en Schepenen te Zonnebeke houdende weigering van de vergunning tot het aanleggen van 2 spaarbekkens en een rietveld gelegen aan de Passendalestraat 80 te Passendale (Zonnebeke) als ongegrond werd afgewezen”;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur T. DE WAELE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 12 mei 2009 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 mei 2009;

Gehoord het verslag van staatsraad J. VAN NIEUWENHOVE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. RYELANDT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van adjunct-adviseur P. DEWULF, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur T. DE WAELE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

OVERWEEGT WAT VOLGT :

1. Feiten

1.1. De verzoekende partij is een diepvriesgroentenverwerkend bedrijf, gelegen aan de Passendalestraat 80 te Passendale (Zonnebeke).

Overeenkomstig de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 augustus 1979 vastgestelde gewestplan Ieper-Poperinge is het bedrijf gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

1.2. Met een besluit van de Vlaamse regering van 10 juli 2008 werd voor de bedrijfsterreinen een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “historisch gegroeid bedrijf n.v. Pasfrost” vastgesteld, volgens hetwelk ongeveer 28,5 hectaren bestemd worden tot grotendeels bedrijventerrein voor historisch gegroeid bedrijf en bijkomend ook zones voor niet-hinderlijke bedrijfsactiviteiten zoals wateropslag en -berging.

1.3. Op 7 november 2007 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zonnebeke een stedenbouwkundige aanvraag in voor de aanleg van twee waterspaarbekkens en een rietveld op percelen in de buurt van de bedrijfsgebouwen, kadastraal bekend sectie C, nrs. 555, 556/a, 560/d, 620/a, 621, 622 en 633/a.

Deze percelen liggen in het zo-even vermelde landschappelijk waardevol agrarisch gebied van het gewestplan en buiten het gebied van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.

1.4. Tijdens het openbaar onderzoek over deze aanvraag worden geen bezwaren ingediend.

1.5. Op 7 november 2007 geeft het departement Landbouw en Visserij een ongunstig advies, waarin wordt gewezen op “een diepere aantasting/insnijding van de agrarische structuren en dynamiek in de ongeschonden landbouwzone en het landschap, wat niet kan worden aanvaard”.

1.6. Op 16 april 2008 geeft de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar een ongunstig advies, waarin in essentie wordt gesteld dat de aanvraag buiten het gebied van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan valt.

1.7. Op 21 april 2008 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zonnebeke de gevraagde stedenbouwkundige vergunning.

1.8. Op 26 mei 2008 stelt de verzoekende partij tegen deze weigeringsbeslissing administratief beroep in bij de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen.

1.9. Op 15 januari 2009 verwerpt de deputatie het ingestelde beroep.

2. Ten gronde

2.1. Krachtens artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

2.2. Voor wat betreft de tweede schorsingsvoorwaarde voert de verzoekende partij aan dat de aanleg van het rietveld nodig is voor de verdere exploitatie, gelet op de nakende onbeschikbaarheid van het reeds bestaande rietveld en de verhoogde slibproductie die wordt veroorzaakt door de noodzakelijke toevoeging van ijzerchloride om te voldoen aan de fosfornorm.

De spaarbekkens zijn nodig voor de opslag van water voor het productieproces, mede gelet op de verminderde beschikbaarheid van diep grondwater en op de te hoge kostprijs van leidingwater.

Voor wat betreft de verwerking van het slib wordt de bijkomende kostprijs over zeven jaar zonder nieuw rietveld geraamd op 504.000 euro, wat de economische concurrentiepositie van het bedrijf van de verzoekende partij in belangrijke mate bezwaart. Zonder de spaarbekkens en het bijkomend rietveld wordt de verdere exploitatie van de waterzuivering en van het bedrijf onmogelijk of minstens ernstig bemoeilijkt.

2.3. Uit het door de verzoekende partij geargumenteerde economisch belang van de aanleg van het rietveld en van de twee spaarbekkens blijkt nog niet op afdoende wijze dat het bestreden besluit voor haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel inhoudt.

De enige concrete stukken die dienaangaande worden voorgelegd zijn documenten die “waterbalansen” bevatten voor de jaren 1996 tot 2002 en voor het jaar 2004. Uit die cijfers kan niet worden opgemaakt wat voor 2009 en de jaren die er op volgen, de concrete behoeften zijn voor wat betreft spaarbekken capaciteit en zuiveringscapaciteit. Voorts legt de verzoekende partij een jaarrekening voor die betrekking heeft op het boekjaar dat loopt van 1 december 2003 tot 30 november 2004. Uit deze cijfers kan evenmin worden opgemaakt of de meerkosten die de bestreden beslissing voor haar zou veroorzaken, haar financieel evenwicht in die mate zou bedreigen dat er sprake kan zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

In deze omstandigheden komt de bewijsvoering met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel neer op een aantal beweringen die niet nader worden gestaafd met voldoende concrete en overtuigende gegevens. Het is niet de taak van de Raad van State om deze argumentatie zelf verder aan te vullen en te concretiseren.

2.4. De tweede voorwaarde voor een schorsing is niet vervuld. Deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLIST DE RAAD VAN STATE :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien juni 2009, door :

de H.	J. VAN NIEUWENHOVE,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	T. TEMMERMAN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. TEMMERMAN.

J. VAN NIEUWENHOVE.